

Vejledning om Restaurationslovens regler om ansøgning om alkoholbevilling og lejlighedstilladelser

Seneste opdatering 11. december 2025

Formålet med denne vejledning er at give retningslinjer for kommunalbestyrelsens behandling af alkoholbevillinger og politiets behandling af lejlighedstilladelser.

Versionshistorik

Senest opdateret 11. december 2025

Abonnér på versionsændringer

→

(#)

Version 2

11. december 2025

Vejledningen til lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. er blevet opdateret pr. december 2025. Titlen er blevet opdateret til "vejledning om restaurationslovens regler om ansøgning om alkoholbevilling og lejlighedstilladelser". Derudover er der blevet tilføjet nye kapitler som skal supplere reglerne i loven:

Følgende kapitler er blevet tilføjet:

- 3.6. Alkoholbevillinger til transportmidler (§ 10 a)
- 3.9. Hensynet til et trygt og sikkert natteliv
- 3.10. Opmærksomhedspunkter ifm. afgørelsen om tildeling eller fornyelse af alkoholbevilling i forbindelse med diskriminationssager
- 3.11. Inddragelse af de forvaltningsretlige grundprincipper

- 6. Finansieringsforbuddet (§ 16)
- 7. Enkeltstående arrangementer (lejlighedstilladelse) (§ 22)
- 8. Ansvarlig udskænkning (§ 29, stk. 1)
- 9. Bortfald, frakendelse og tilbagekaldelse af alkoholbevilling

Formålet med tilføjelserne er at skabe klare rammer for reglerne om alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser.

Version 1

18. december 2019

Indholdsfortegnelse

§ Lovgrundlag

Virksomhedsguiden

Indledning

1 Restaurationslovens regler

2 Kapitel 2 - Det sagkyndige medlem (§ 10, stk. 3)

- 2.1 Det sagkyndige medlems funktion
- 2.2 Udpegning af det sagkyndige medlem
- 2.3 Forretningsorden om fravær

3 Behandling af bevillingsansøgninger

- 3.1 Bevillingsperiodens længde (§ 10, stk. 2)
- 3.2 Alkoholbevilling for 8 år
- 3.3 Alkoholbevilling for 4 år
- 3.4 Alkoholbevilling for 2 år
- 3.5 Øvrige opmærksomhedspunkter omkring bevillingens længde
- 3.6 Alkoholbevillinger til transportmidler (§ 10 a)
- 3.7 Hensyn i forbindelse med afgørelse om bevilling (§ 12)
- 3.8 Faktorer, der kan indgå i vurderingen
- 3.9 Hensynet til et trygt og sikkert natteliv
- 3.10 Opmærksomhedspunkter i forbindelse med afgørelsen om tildeling eller fornyelse af alkoholbevilling i forbindelse med diskriminationssager
- 3.11 Inddragelse af de forvaltningsretlige grundprincipper

4 Krav vedr. gæld til det offentlige (§§ 13 og 14)

- 4.1 Forfalden gæld
- 4.2 Øvrige forhold i forbindelse med bevillingsmyndighedens vurdering

5 Bevillingshaveren eller bestyrerens opgaver (§§ 14 a og 15)

6 Finansieringsforbuddet (§ 16)

- 6.1 Krav til vedtægter i forbindelse med alkoholbevilling
- 6.2 Forbud mod finansiering fra drikkevareleverandører
- 6.3 Ikke alkoholbevilling til fremstillere eller engrosforhandlere af drikkevarer
- 6.4 Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet ifm. alkoholbevillinger

7 Enkeltstående arrangementer (lejlighedstilladelse) (§ 22)

- 7.1 Lejlighedstilladelser til fester, møder og lignende særlige lejligheder
- 7.2 Private enkeltstående arrangementer som ikke er omfattet af restaurationsloven
- 7.3 Dispensation fra finansieringsforbuddet til lejlighedsarrangementer (§ 22, stk. 6)
- 7.4 Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet ved enkeltstående arrangementer

8 Ansvarlig udskænkning (§ 29, stk. 1)

- 8.1 Erhvervsmæssig udskænkning til mindreårige er forbudt
- 8.2 Beruselse til fare for sig selv eller andre

9 Bortfald, frakendelse og tilbagekaldelse af alkoholbevilling

- 9.1 Bortfald af alkoholbevilling (§ 18)
 - 9.2 Frakendelse eller tilbagekaldelse af alkoholbevilling (§ 19)
 - 9.3 Fratagelse pga. gæld til det offentlige (§ 19 a)
-

Lovgrundlag

Bekendtgørelse af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv. (Restaurationsloven) (LBK nr. 692 af 05/07/2019) på Retsinformation.dk

(<https://www.retsinformation.dk/eli/Ita/2019/692>)

Virksomhedsguiden

Virksomhedernes guide til opstart, drift og udvikling.

Alkoholbevilling: Regler for servering af alkohol

(<https://virksomhedsguiden.dk/content/ydelser/alkoholbevilling-regler-for-servering-af-alkohol/98724d41-a192-4d5f-9a1e-b293159c9622/>)

Indledning

Vedrørende kommunalbestyrelsens behandling af alkoholbevillinger er det formålet med vejledningen at beskrive kriterierne for, hvorledes en alkoholbevilling gives og fornyes.

Formålet med vejledningen er videre at give information om det sagkyndige medlems rolle i bevillingsnævnet, samt i hvilket omfang bevillingshaveren eller bestyreren skal være til stede i restaurationen, jf. lovens §§ 14a og 15.

Endelig vejledes der om muligheden for at opnå dispensation fra finansieringsforbuddet i relation til alkoholbevillinger.

I forhold til politiets behandling af lejlighedstilladelser er det formålet med vejledningen at klarlægge reglerne for tildeling af lejlighedstilladelser til enkeltstående arrangementer. Videre følger en beskrivelse af, om et arrangement er af privat eller offentlig karakter.

Afslutningsvist følger et kapitel om bortfald og frakendelse af alkoholbevilling. I afsnittet redegøres der for hvornår de forskellige redskaber kan tages i brug, og på hvilken måde sikkerheden af sådanne afgørelser kan efterprøves ved domstolene.

Restaurationsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da udskænkning af stærke drikke til erhvervsmæssige formål reguleres af lokale love.

1

Kapitel

Restaurationslovens regler

De gældende regler i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv. (restaurationsloven) stammer fra hovedloven, som trådte i kraft den 1. august 1993.

Sidenhen er reglerne for restaurationsvirksomhed blevet ændret ad flere omgange senest med en lovændring i 2017, jf. lov nr. 386 af 26. april 2017. Ved seneste ændring af loven blev det præciseret, at alkoholbevillinger gives for en periode på 8 år. I visse tilfælde kan en alkoholbevilling gives for et tidsrum af 4 eller 2 år. En bevillingsperiode kan ikke være kortere end 2 år.

Man lavede reglerne om bevillingsperiodernes minimumslængde for at undgå meget korte bevillingsperioder og af hensyn til erhvervslivets byrder, som var forbundet med hyppige ansøgningsrunder.

Seneste lovændring medførte også en udvidelse af bevillingsnævnene med et sagkyndigt medlem, således at nævnene fremadrettet skal have et medlem med økonomiske kompetencer. Denne udvidelse af bevillingsnævnene er med til at sikre viden inden for virksomhedsøkonomi blandt andet til brug for vurderingen af bevillingernes længde, samt øge nævnenes fokus på ansøgerens retsstilling og sikre en saglig vurdering af hensynene i restaurationslovens § 12 i forbindelse med tildeling af alkoholbevillinger.

Fakta om

I foråret 2025 præsenterede regeringen to initiativer: Trygt og sikkert natteliv for alle og Handlingsplan mod racisme. I begge initiativer er det oplyst, at Erhvervsstyrelsen vil opdatere denne vejledning for at tydeliggøre, at hvis en bevillingshaver er grunden til eller er medvirkende til forskelsbehandling eller utryghed i nattelivet, fx ved at der opstår diskrimination, krænkende adfærd, drugging eller chikane i bevillingshaverens bar, cafe, restaurant osv., kan bevillingsmyndigheden lade det indgå i vurderingen af, om en restaurationsvirksomhed kan få tildelt eller fornyet sin alkoholbevilling.

2

Kapitel

Kapitel 2 - Det sagkyndige medlem (§ 10, stk. 3)

Alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Ifølge restaurationslovens § 10, stk. 3, består bevillingsnævnet af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil seks andre medlemmer. Det sagkyndige medlem skal varetage en særlig funktion i bevillingsnævnet.

2.1. Det sagkyndige medlems funktion

Indsættelsen af et sagkyndigt medlem skal sikre økonomiske kompetencer i nævnet. Det sagkyndige medlem skal således have den fornødne økonomiske indsigt til at kunne vurdere fx, om et regnskab eller budget økonomisk set er retvisende og realistisk i forhold til den forventede drift af restaurationsvirksomheden. Det sagkyndige medlems rolle på mødet i Bevillingsnævnet er derfor at kunne påpege over for de andre medlemmer, hvis et i ansøgningen oplyst regnskab eller budget ikke er retvisende for de aktiviteter, der er omfattet af sædvanlig restaurationsdrift.

Det sagkyndige medlem skal deltage i bevillingsnævnets møder og har stemmeret som de øvrige medlemmer. Det sagkyndige medlem må ikke deltage i det forberedende arbejde, dvs. i sekretariatsbetjeningen af ansøgninger, hvor sekretariat udarbejder en indstilling til afgørelse om alkoholbevilling. Det er på baggrund af denne indstilling, at bevillingsnævnet eller kommunalbestyrelsen drøfter og træffer afgørelse om tildeling eller afslag på bevilling.

2.2. Udpegning af det sagkyndige medlem

Restaurationsloven stiller ikke særlige krav til udpegningen af det sagkyndige medlem. Det er kommunalbestyrelsen, der udpeger medlemmer til bevillingsnævnet. I en kommune med magistratstyre vil det være borgerrepræsentationen, der udpeger og godkender medlemmer af bevillingsnævnet.

Det sagkyndige medlem kan vælges blandt medarbejderne i forvaltningen eller kan være en person fra erhvervslivet. Det anbefales ikke, at medlemmet udpeges blandt interesseorganisationerne, da disse kan have andre interesser at varetage end alene de økonomiske hensyn.

Det sagkyndige medlem kan også udpeges blandt de siddende medlemmer af bevillingsnævnet. Dette kræver alene, at medlemmet besidder de rette økonomiske kompetencer. Denne person skal dog i givet fald på ny udpeges og godkendes af kommunalbestyrelsen, da medlemmet fremover skal varetage en ny funktion i nævnet, og ikke længere er menigt medlem. Der er ikke noget i loven til hinder for, at det sagkyndige medlem kan være formand for bevillingsnævnet. Kommunen kan dog i sin forretningsorden beslutte, at der er særlige regler for formandskabet.

2.3. Forretningsorden om fravær

Er det sagkyndige medlem forhindret i at deltage i et møde, finder reglerne i nævnets almindelige forretningsorden om fravær anvendelse. Om nævnet fortsat er beslutningsdygtigt, afhænger således af nævnets forretningsorden.

3

Kapitel

Behandling af bevillingsansøgninger

Ansøgning om alkoholbevilling indgives til politiet. Politiet fremsender sin indstilling til bevillingsmyndigheden (kommunalbestyrelsen eller bevillingsnævnet), der træffer afgørelse om tildeling af alkoholbevilling. Alle ansøgninger om alkoholbevilling behandles konkret og individuelt af bevillingsmyndigheden. Den endelig afgørelse om tildeling af alkoholbevilling eller afslag på ansøgning træffes på et møde i bevillingsmyndigheden.

Når ansøgning om bevilling er indgivet, kan politidirektøren tillade, at stærke drikke serveres. Den midlertidige tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog længst indtil endelig afgørelse er truffet. Det er en forudsætning for meddelelse af midlertidig tilladelse, at de foreliggende oplysninger gør det overvejende sandsynligt, at bevilling vil blive givet. Afslag på ansøgning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 35.

Oversigt over beslutningskompetencer

Alkoholbevilling	Bevillingsmyndighed + indstilling fra politiet - § 10
Midlertidig alkoholbevilling	Politidirektøren - § 17, stk. 2
Udvidet åbningstid	Bevillingsmyndighed + samtykke fra politiet - § 28
Lejlighedsbevilling	Politiet - § 22
Godkendelse af bestyrer	Bevillingsmyndighed - § 14a
Godkendelse af dørmænd	Politiet - § 15a
Godkendelse af ansatte	Politiet - § 15c

En alkoholbevilling kan kun tildeles en restauration, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt forretningssted, jf. restaurationslovens § 10a, stk. 1. Undtagelsesvist kan der tildeles alkoholbevilling til tog, turistbusser, fly og skibe i fart samt busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km. Se **kapitel 3.6 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter3-6>)**.

Udvidet åbningstid kan også gives i forbindelse med lejlighedsbevillinger, jf. § 28, stk. 2, ved særlige lejligheder såsom byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat.

Som udgangspunkt gives udvidet åbningstid for samme periode, som alkoholbevillingen gives, så de følges ad og kan fornyes samtidig. Der er dog intet til hinder for at meddele en kortere periode for den udvidede åbningstid, hvis der er grundlag herfor. Dette kan findes nødvendigt efter de selvsamme hensyn, som kan begrunde en kortere bevilling, se evt. **kapitel 3.1-5 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter3-1>)**.

I **kapitel 3.2.-3.4 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationslovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling-og-lejlighedstilladelser#chapter3>)** gennemgås de tre perioder, som en alkoholbevilling kan gives for 8 år, 4 år eller 2 år. Af restaurationslovens § 12 følger kriterier for de materielle overvejelser, som bevillingsmyndigheden bør inddrage i forbindelse med vurderingen af ansøgningen om alkoholbevilling. Kriterierne gennemgås nærmere under **kapitel 3.2 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter3-2>)**.

3.1. Bevillingsperiodens længde (§ 10, stk. 2)

Restaurationslovens § 10 indeholder de formelle rammer for tildeling af alkoholbevillinger, herunder længde og vilkår. Alkoholbevillinger er tidsbegrænsede tilladelser. Udgangspunktet for bevillingsperiodens længde er 8 år, men kan - hvis omstændighederne taler herfor - gives for en mere begrænset periode på enten 4 år eller 2 år. Uanset periodens længde kan bevillingen i øvrigt betinges af vilkår.

Hovedreglen for alkoholbevillingers længde er, at uanset om en ansøgning vedrører en veletableret restauration, en restauration, der er en del af en kæde, eller en nyetableret restauration, skal vurderingen foretages med det udgangspunkt, at en bevillingslængde er 8 år.

Minimumsperioden på to år kan få den følge i praksis, at der vil være flere, der får afslag på ansøgning om alkoholbevilling. Det kan fx være bevillinger, som før er blevet tildelt for fx 6 måneder, som nu kan risikere at blive afvist. Det bør dog overvejes, om ikke der også i disse tilfælde kan gives en bevilling på 2 år, hvortil man har knyttet vilkår, der kan opveje de risici, der måtte ligge til grund for at fravige udgangspunktet på 8 år.

Det kan være relevant at se på restaurationens koncept i forbindelse med sagsbehandlingen. Særligt i hvor høj grad udskænkning af alkohol er en bærende del af konceptet. Eksempelvis kan en restauration, på trods af en skrøbelig økonomi, tildeles en bevilling for 8 år i de tilfælde, hvor ansøgningen vedrører en spiserestaurant. Her får restaurationens koncept (spiserestaurant) altså betydning for, at der tildeles en bevilling for 8 år, til trods for at det umiddelbart konstateres, at økonomien er skrøbelig. Modsat kan konceptet, hvis der er tale om en bar eller lignende med udskænkning af alkohol som bærende element, tale for, at bevillingens længde skal begrænses, hvis økonomien er særlig skrøbelig. Dette skyldes, at spiserestauranten umiddelbart har flere muligheder for at rette op på den dårlige økonomi, da restaurationen tjener penge på andet end servering af alkohol.

Med skrøbelig økonomi skal blandt andet forstås, at virksomheden ikke råder over et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, er sårbar over for udsving i konjunkturer, skrøbelig overfor manglende omsætning, og dermed ikke kan agere frit og selvstændigt i forhold til udskænkning af alkohol. Man skal dog have in mente, at et dårligt årsresultat i en eksisterende restauration ikke betyder, at virksomheden er ved at dreje nøglen om, hvis resten af nøgletallene (gæld, omsætning, aktiver) er fine. For nyetablerede restaurationer kan det tage år at skabe et overskud, hvilket bevillingsmyndigheden også skal have med i overvejelserne, når den træffer en afgørelse.

I de næste kapitler beskrives nærmere nogle af de faktorer, der kan inddrages i vurderingen af, om en alkoholbevilling skal tildeles for en periode på 8 år, eller begrænses til 4 år eller 2 år.

3.2. Alkoholbevilling for 8 år

En ansøgning om alkoholbevilling skal behandles ud fra udgangspunktet om, at bevillingens længde skal være på 8 år. I vurderingen af om alkoholbevillingen skal tildeles, skal bevillingsmyndigheden iagttage samfundsmæssige, ordensmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. restaurationslovens § 12. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af disse hensyn.

Hvis bevillingsmyndigheden vurderer, at en alkoholbevilling kan være forbundet med udfordringer af samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, bør det vurderes, om alkoholbevillingen kan tilknyttes vilkår, jf. § 12, og samtidig bevare en længde på 8 år. Det kunne fx være et vilkår om støjforanstaltninger.

Af andre eksempler vedrørende bevillinger på 8 år kan nævnes:

EKSEMPEL

Restauration i lejemål

En restauration, som er knyttet op på et lejemål, kan få et vilkår om, at bevillingen alene gælder så længe lejemålet består. Herved opnås, at en bevillingshaver alene behøver at sørge for fornyelse af lejemålet, og ikke skal igennem en ny ansøgningsproces i bevillingsnævnet. Hvis lejemålet ikke bliver forlænget, bortfalder alkoholbevillingen.

EKSEMPEL

Helhedsvurdering af ansøgers økonomi

I en situation, hvor en restauration (spiserestaurant) har et utilstrækkeligt kapitalgrundlag til at sikre den fremtidige drift, men hvor moderselskabet har afgivet en støtteerklæring og moderselskabet har en solid økonomi, kan der ud fra en helhedsvurdering af ansøgers økonomiske fundament, gives en bevilling for 8 år.

3.3. Alkoholbevilling for 4 år

Som beskrevet i **kapitel 3.2 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter3-2>)**, skal bevillingsmyndigheden, når de vurderer ansøgningen, iagttage samfundsmæssige, ordensmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. restaurationslovens § 12. I vurderingen af, om en bevilling skal tidsbegrænses til 4 år, kan følgende faktorer fx indgå:

- Restaurationens karakter indebærer, at der er øget risiko for støj eller ordensmæssige problemer for de omkringliggende beboere. Udtalelser fra Center for Miljøbeskyttelse eller lignende vedr. gener, herunder støj, lugt mv., kan medføre, at bevillingen tidsbegrænses til 4 år. Bevillingsmyndigheden kan i et sådan tilfælde vælge at knytte vilkår til bevillingen om krav til støjforebyggende foranstaltninger.
- Hvis der er tale om ansøgning om fornyelse af en bevilling, hvor der tidligere har været ordensmæssige problemer af et vist omfang.
- Hvis grundøkonomien er god, men der verserer restancer til SKAT, jf. restaurationslovens §§ 13 og 14. Her bør alkoholbevillingen tilknyttes et vilkår om at der er indgået en betalingsaftale med SKAT.

EKSEMPEL

Restance til SKAT

En restauration (spiserestaurant) har en restance til SKAT på over 50.000 kr., jf. §§ 13 eller 14, men har inden ansøgningen skal behandles af bevillingsnævnet, formået at nedbringe sin restance til under 50.000 kr. Her kan et sagligt argument for at begrænse bevillingens længde være, at man ønsker at følge, om der på ny opbygges for store restancer til SKAT.

EKSEMPEL

Selskab med negativt årsresultat og indestående

Restauration (ølbar) opfylder lovens betingelser, men selskabets økonomi har et negativt årsresultat og et negativt indestående. Der er ingen restancer til SKAT. Dette kan medføre, at bevillingen begrænses til 4 år.

EKSEMPEL

Tidsbegrænset bevilling ved svag økonomi

Restauration (spiserestaurant) har større restancer uden afdragsordning til det offentlige (dog under 50.000 kr.) og kortfristet gæld, som overstiger omsætningsaktiverne.

Selskabets økonomi vurderes samlet ikke at være solid, men restaurationen har kun eksisteret i en kortere årrække. De første regnskabsår ses ofte at give negative resultater, idet det typisk tager restaurationer nogle år, før de bliver rentable. På baggrund heraf vurderes det, at bevillingen kan begrænses til 4 år.

3.4. Alkoholbevilling for 2 år

Den korteste periode, som en bevilling kan tildeles for, er 2 år. Tilfælde, hvor man vælger at begrænse bevillingens varighed til 2 år, kan fx være til førstegangsansøgere med skrøbelig økonomi eller ved en allerede etableret restauration med skrøbelig økonomi.

En bevillingslængde på 2 år kan blive aktuel, hvis ansøger har meget skrøbelig økonomi. Der kan evt. stilles krav om forbedring af økonomien inden for afgrænset periode.

Det kan fx komme på tale, hvis ansøger har udvist uforsvarlig adfærd ved fx at servere alkohol i restaurationen uden bevilling. I tilfælde af at ansøger udviser villighed til fremadrettet at overholde reglerne og samarbejde med kommunen og politiet, kan bevillingsmyndigheden vurdere, at alkoholbevilling alligevel kan tildeles for en 2-årig periode.

Særlige ordensmæssige problemer, kan medføre, at bevillingen alene tildeles for 2 år.

Det faktum, at restaurationen er nyetableret, medfører ikke i sig selv, at bevillingen alene skal tildeles for 2 år.

I det følgende gives et eksempel på en situation, hvor minimumsvarigheden på to år kan begrundes:

EKSEMPEL

Økonomiske udfordringer og aftale om gældsnedbringelse

Restaurationen (bar) har en dårlig økonomi, hvor årsresultatet igennem flere år har været negativ samt negativ egenkapital. Derudover har ansøger (person) en restance til SKAT på over 50.000 kr., men ansøger oplyser, at man har indgået en afdragsordning med SKAT.

Bevillingen kan gives for 2 år med henblik på at følge nedbringelsen af restancen til det offentlige. Bevillingsmyndigheden tilføjer samtidig et vilkår om, at betalingsaftalen overholdes frem til betalingsaftalens udløb, samt at der ikke tilgås yderligere gæld til restancen.

3.5. Øvrige opmærksomhedspunkter omkring bevillingens længde

Bevillingsmyndigheden bør have følgende opmærksomhedspunkter med i sin vurdering af ansøgning om alkoholbevilling:

- Bevillingsmyndighedens afgørelse om alkoholbevillingslængde skal ske ud fra en konkret og saglig vurdering. Dvs. at bevillingsmyndigheden ikke må sætte skøn under regel, men skal foretage en konkret vurdering af hver enkelt ansøgning i forhold til om bevillingens længde skal afvige fra

udgangspunktet på 8 år.

- Bevillingsmyndigheden bør overveje, om 2 år er tilstrækkeligt for at komme i drift og oprette en restauration eller rette op på en skrøbelig økonomi. Hvis 2 år ikke vil være tilstrækkeligt, bør det overvejes, om der bør tildeles bevilling for en længere periode (8 år eller 4 år).
- At en virksomhed finansieres af lånt kapital, betyder ikke i sig selv, at virksomheden ikke vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko, og en sådan omstændighed kan dermed ikke i sig selv begrunde, at bevillingen kun gives for en begrænset periode (4 år eller 2 år).

3.6. Alkoholbevillinger til transportmidler (§ 10 a)

Som udgangspunkt kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted, jf. restaurationslovens § 10a, stk. 1.

At det er et krav, at servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted, betyder, at mobile restaurationsvirksomheder eller pop-up virksomheder for en kortere periode på skiftende lokaliteter ikke vil kunne opnå en alkoholbevilling.

Dog kan der efter restaurationslovens § 10a, stk. 2, gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i følgende transportmidler i fart:

- tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller
- busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

At transportmidlerne skal være i fart, skal forstås således, at de er i sædvanlig drift og dermed rutefart, hvor der sker regelmæssig befordring af personer, og hvor på- eller afstigning kan ske inden for forud fastsatte områder. Det er ikke et krav, at de hele tiden skal være i bevægelse.

De omtalte transportmidler skal have alkoholbevilling i følgende tilfælde:

- Hvis det transporterer passagerer mellem danske lokationer og udskænker alkohol.

- Hvis det transporterer passagerer mellem en dansk lokation og en udenlandsk lokation og udskænker alkohol, og transportmidlet er dansk indregistreret.

Fælles for transportmidlerne er, at bestyrerkravet i henhold til restaurationslovens § 15 er begrænset. Der stilles i dette tilfælde kun krav om, at der skal være én bestyrer til samtlige tog, turistbusser, fly eller skibe. Der er tilsvarende også kun krav om én alkoholbevilling.

Fly er i restaurationslovens forstand særegne og er på flere områder grundigt reguleret af øvrige forhold. Sådanne myndighedsgodkendelser som selskabets licens (Operating Licence) og evt. den såkaldte AOC (Air Operator's Certificate) kan vedlægges en ansøgning om alkoholbevilling. Bevillingsmyndigheden kan lægge vægt på dette i forbindelse med vurderingen af opfyldelsen af hensynet i restaurationslovens § 12, nr. 3.

Definition

Turistbusser er i restaurationslovens forstand defineret som befordring med samme køretøj af en gruppe af personer fra et område og tilbage til dette, således at køretøjet, først når hele turen er afsluttet, benyttes til befordring af andre.

Der er ikke lavet samme fortolkning for partybusser, eller i øvrigt nogen fortolkning der lader partybusser høre under begrebet turistbus. Partybusser kan derfor ikke opnå alkoholbevilling, ej heller ved at kalde sig turistbus. Partybusser må derfor ikke udskænke eller stille stærke drikke til rådighed.

For busser i international rutefart er det et krav for at kunne få alkoholbevilling, at rutefarten overskrider en eller flere landegrænser, samt at betingelsen om rutens længde på 200 kilometer er opfyldt.

3.7. Hensyn i forbindelse med afgørelse om bevilling (§ 12)

Bevillingsmyndigheden skal i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt der kan tildeles alkoholbevilling, overholde de almindelig forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætningen samt kravene om partshøring og begrundelse.

Bevillingen skal som udgangspunkt gives for 8 år, men kommunalbestyrelsen har adgang til at foretage såvel tidsmæssige som andre begrænsninger og foreskrive betingelser. Bevillingen kan i specielle tilfælde begrænses til at gælde for kun 4 eller 2 år, hvis omstændighederne taler herfor. En bevillingsperiode kan ikke være kortere end 2 år. Se **kapitel 3.1 (<https://test.erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationslovens-regler-om-ansoegning-om-alkoholbevilling-og-lejlighedstilladelser#chapter3-1>)** for nærmere om bevillingsperiodens længde.

Begrænsninger og betingelser skal motiveres i samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven skal varetage, jf. § 12, herudover skal forvaltningsretlige grundsætninger overholdes som proportionalitetsprincippet og lighedsgrundsætning.

Fakta om

Proportionalitetsprincippet

Bevillingsmyndigheden skal træffe den mindst indgribende foranstaltning for at opnå et sagligt mål.

Lighedsgrundsætningen

Alle sager skal behandles lige, dvs. en evt. forskelsbehandling i lige sager, skal bygge på et sagligt grundlag.

3.8. Faktorer, der kan indgå i vurderingen

I henhold til restaurationslovens § 12 skal bevillingsmyndigheden i vurderingen af, om alkoholbevillingen vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ordensmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn.

I det følgende uddybes og gives eksempler på de faktorer, der kan indgå i denne vurdering. Det bemærkes, at hensynene er lige for alle ansøgere – uafhængigt af om det er førstegangsbevillinger, nyetablerede eller fornyelser.

Nr. 1: Grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde

- Det er både ansøgeren, som fysisk eller juridisk person, og andre med bestemmende indflydelse på restaurationen, der skal vurderes.
- Hvis ansøgeren tidligere er straffet, kan det have betydning for, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde.
- Hvis ansøgeren tidligere har overtrådt restaurationsloven, fx ved udskænkning til mindreårige eller til stærkt berusede personer.

Nr. 2: Bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer

Når man ser på dette hensyn, kan bevillingsmyndigheden gøre sig følgende overvejelser:

- Skønnes det, at bevillingsansøgeren/de personlige indehavere er egnet til at drive serveringsvirksomhed på betryggende måde?
- Hvis ansøgeren ikke overholder fx betalingsaftaler mv., kan det have betydning for, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde.
- Har ansøgeren tidligere drevet restaurationsvirksomhed, eller har ansøgeren allerede flere restaurationsvirksomheder, eller er restaurationen en del af en kæde?
- Har ansøgeren en faglig uddannelse?
- Er ansøger i stand til at kunne sikre god og retvisende regnskabsførelse?

Bevillingsmyndigheden kan vælge at indsætte et vilkår i bevillingen om bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer. Fx kan bevillingen betinges af, at selskabskapitalen forbliver på bestemte hænder.

Der kan fx knyttes et vilkår om, at ansøgeren skal indsende bevis for overholdelse af betalingsaftaler i tilfælde, hvor der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Nr. 3: Bevillingsansøgerens økonomiske forhold

Bevillingsmyndigheden kan i sin vurdering lægge vægt på ansøgers økonomiske forhold. Bevillingsmyndigheden bør derfor foretage en grundig gennemgang af ansøgers økonomi. De økonomiske forhold, der bør være styr på i budgettet for nyetableringer og ved fornyelser i regnskabet, er fx:

- Omkostninger til husleje/forpagtning
- Restaurationens beliggenhed, antal siddepladser samt åbningstid
- Hvordan er købet og driften finansieret? Er omsætningen realistisk?
 - Hænger ansøgers budgetterede omsætning sammen med virksomhedens koncept?
- Er bruttoavancen realistisk?
 - Bruttoavancen opgøres som: "Omsætning ekskl. moms fratrasket varekøbet divideret med omsætning."
- Budgetterede lønomkostninger, herunder løn til indehaver og personale
- Budgetterede driftsomkostninger i øvrigt
 - Det er også relevant at vurdere de øvrige omkostninger i forhold til omsætningen.

Ovennævnte faktorer vil ofte være afklaret inden tildeling af en alkoholbevilling. Der vil dog kunne indsættes et vilkår om, at der skal foreligge en gyldig lejekontrakt/forpagtningsaftale, og at bevillingen bortfalder, hvis lejeaftalen/forpagtningsaftalen ophører.

Nr. 4: Serveringsstedets karakter, størrelse, indretning mv.

Bevillingsmyndigheden kan også tillægge restaurationens karakter, størrelse, og indretning betydning i vurderingen. Restaurationens karakter kan fx kategoriseres således: Diskotek/musikspillested, bar/bodega/café, spiserestaurant, kulturelle institutioner, klubber/foreninger.

Bevillingsmyndigheden skal i sin vurdering være opmærksom på, at der kan være krav til restaurationers indretning, som følger af anden lovgivning, fx om andre myndigheder har godkendt lokalerne til restaurationsvirksomhed. En kommunes behandling af spørgsmål i forbindelse med etablering af en restauration bør sikre, at der fx er en byggetilladelse eller lignende, førend en alkoholbevilling kan gives.

En plantegning over restaurationen kan være et godt redskab til at vurdere, hvilken type restauration der søges alkoholbevilling til, idet der blandt andet vil være angivet antallet af siddepladser, om der er udeservering, dansegulv mv. Herved vil bevillingsmyndigheden også kunne få en indikation for omsætning, antal ansatte, økonomi mv.

Nr. 5: Serveringsstedets beliggenhed

Ved vurderingen af restaurationens beliggenhed kan inddrages forhold såsom nærhed til beboelse, omfang af politiforretninger, støjgener eller affald og lugtgener.

Mange kommuner har en restaurationsplan, som kan være relevant at inddrage ved vurderingen af, om serveringsstedets beliggenhed giver anledning til nogle særlige hensyn. Bevillingsmyndigheden kan også gøre sig følgende overvejelser:

- Ligger restaurationen i et beboelsesområde? Kan dette medføre støjgener eller lignende?
- Har der tidligere været drevet restaurationsvirksomhed på den pågældende adresse? – Har der måske været hyppig udskiftning af ejere?

Bevillingsmyndigheden kan fx indsætte et vilkår om begrænsning af støjgener ved fx at pålægge restaurationen at foretage støjnedsættende tiltag på restaurationen.

Nr. 6: Som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer

- Koncentrationen af restaurationer bør holdes op mod kommunens restaurationsplan og hvilke typer restaurationer, der ligger i området.
- Hvis bevillingsmyndigheden har modtaget mange klager over stedet, kan dette have betydning for om alkoholbevillingen skal betinges af vilkår, eller om bevillingens længde skal begrænses.

Bevillingsmyndigheden kan ud fra et konkret skøn indsætte fx et vilkår om ekstra dørmænd på restaurationer i områder med stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder.

Nr. 7: Andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold

En tidligere indehaver har haft konkrete og relevante ædruelighedsmæssige eller politimæssige problemer på restaurationen. Dette forhold kan indgå i den samlede vurdering af, om alkoholbevilling skal gives til den nye ejer/forpagter.

- Ansøger vil overtage en restaurationsvirksomhed, som tidligere er kendt som tilholdssted for kriminelle, og foregående bevillingshavere har måtte opgive restaurationsdriften af denne grund.

Der kan stilles et særligt vilkår om, at bevillingshaveren holder sig uden for politimæssige problemer. Er der tale om, at det er den tidligere restauration, der har tiltrukket et kriminelt miljø, kan der stilles krav om, at bevillingshaveren samarbejder med politiet og kommunen i det omfang, politiet og kommunen finder det nødvendigt.

3.9. Hensynet til et trygt og sikkert natteliv

Det har altid været et bærende princip i restaurationsloven, at det er de lokale bevillingsmyndigheder, der tildeler eller fornyer en alkoholbevilling. Der er derfor i restaurationsloven givet bevillingsmyndighederne vide rammer i deres vurdering af ansøgninger om alkoholbevilling, så de blandt andet kan lade lokale forhold indgå. De vide rammer sikrer, at det er op til kommunerne i samarbejde med politiet at foretage den lokale vurdering af, om der er utryghed i nattelivet, og hvordan de vil sætte ind over for det. Det kan fx ske ved ikke at tildele eller forny en alkoholbevilling eller i øvrigt begrænse alkoholbevillingslængden eller serveringsstedets åbningstid.

Hvis bevillingsmyndigheden i forbindelse med tildeling eller fornyelse af en alkoholbevilling bliver bekendt med, at en bevillingshaver er grunden til, eller er medvirkende til utryghed i nattelivet, bør bevillingsmyndigheden være opmærksom på, om der skal foretages en partshøring af ansøgeren, jf. forvaltningslovens § 19.

En bevillingshaver er som udgangspunkt ansvarlig for både sine almindelige ansattes adfærd samt sine dørmænds og vagters adfærd. Dette gælder såvel handlinger som undladelser. Der vil dog være situationer, hvor en bevillingshaver ikke skal bære ansvaret for den adfærd, som er udvist af en dørmænd eller vagt. Det afgørende er, om adfærden kan tilregnes bevillingshaveren. Dørmænd og vagter bærer dog selv et ansvar, og kan risikere at miste deres autorisation, fx hvis de diskriminerer i nattelivet.

Bevillingshaveren har et ansvar for at sætte ind, i det omfang det er nødvendigt for at opretholde tryghed og sikkerhed i nattelivet – også hvis det er en gæst, der er årsagen til problemer. Dette er en naturlig del af at drive en restaurationsvirksomhed på en forsvarlig og betryggende måde (se evt. **kapitel 5** (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter5>) om bevillingshaveres og bestyreres opgaver). Hvilken reaktion der er passende, afhænger af de konkrete omstændigheder.

Selv hvis en bevillingshaver har en nul tolerance-politik overfor utryghedsskabende adfærd og fører adgangskontrol for at undgå utryghedsskabende adfærd, kan der alligevel uforvarende forekomme tilfælde, som bevillingshaveren ikke er årsag til eller medvirkende til. Enkeltstående tilfælde af utryghedsskabende adfærd, der ikke kan tillægges bevillingshaveren, kan ikke føre til, at en ellers velfungerende restaurationsvirksomhed, der opfylder de samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn ikke kan blive tildelt eller få fornyet sin alkoholbevilling.

3.10. Opmærksomhedspunkter i forbindelse med afgørelsen om tildeling eller fornyelse af alkoholbevilling i forbindelse med diskriminationssager

Ved afgørelse af om en alkoholbevilling kan tildeles eller fornyes skal samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn altid kunne dokumenteres og/eller sagligt begrundes, hvis en eventuel afvisning eller begrænsning af bevillingen anvendes. Både de samfundsmæssige og ordensmæssige hensyn, som bevillingsmyndighederne skal iagttage efter restaurationsloven, giver mulighed for, at bevillingsmyndighederne ikke udsteder eller fornyer alkoholbevillinger til udskænkingssteder, der forskelsbehandler.

Endelige afgørelser om forskelsbehandling fra Ligebehandlingsnævnet, som bliver oversendt til bevillingsmyndigheden i den relevante kommune, kan indgå som et moment i bevillingsmyndighedens behandling af, om ansøgeren kan få tildelt eller fornyet en alkoholbevilling. Afgørelser, hvor indklagede bevillingshaver ikke har handlet i strid med ligebehandlingsreglerne, vil ikke blive oversendt.

Hvis der foreligger endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet, som er til ugunst for ansøgeren, men at denne aktivt har iværksat foranstaltninger og dermed gjort en indsats for, at kränkelsen ikke vil ske igen, vil det tale for, at forholdet ikke skal være til hinder for tildeling eller fornyelse af alkoholbevillingen. Hvis ansøgeren omvendt gennem manglende handling eller undladelse ikke gør noget for at sikre, at kränkelsen ikke vil ske igen, vil det tale for, at vedkommende ikke kan få tildelt eller fornyet sin alkoholbevilling. Ved tildeling og fornyelser af alkoholbevillingen kan denne i øvrigt begrænses og betinges af vilkår efter restaurationslovens § 10, stk. 2, 3. pkt.

Det er bevillingsmyndigheden, der til hver en tid vurderer, hvor vægtigt et moment en endelig afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet skal have i vurderingen af, om en alkoholbevilling kan tildeles eller fornyes. Ved endelig afgørelse forstås i denne henseende, at sagen ikke er indbragt for domstolene, eller at appelmulighederne ved domstolene er udtømt. Dvs. hvis en afgørelse fra ligebehandlingsnævnet er indbragt og er under behandling hos domstolene, så kan afgørelsen ikke tillægges vægt, før sagen ved domstolene er færdigbehandlet.

Et enkeltstående tilfælde, hvor en klager har fået medhold i en afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet, kan ikke føre til, at en ellers velfungerende og regelret restaurationsvirksomhed, der opfylder de samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, ikke kan blive tildelt eller få fornyet sin alkoholbevilling.

Ved afgørelsen om fornyelse af alkoholbevillingen skal der som udgangspunkt være tale om flere kendelser, der går virksomheden imod, og så skal der være et "mønster", som illustrerer, at virksomheden bevidst overtræder diskriminationsreglerne og/eller ikke gør noget for at rette op i forhold til de kendelser, der har været.

3.11. Inddragelse af de forvaltningsretlige grundprincipper

Det afgørende er dog, at den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning overholdes, således at lige forhold skal behandles lige, og at der derfor skal være en saglig grund til i givet fald at behandle to sager forskelligt.

Hvis bevillingsmyndigheden vurderer, at bevillingen skal tildes for en kortere periode end 8 år, eller at bevillingen skal betinges af vilkår, skal bevillingsmyndigheden overholde forvaltningslovens regler om partshøring, begrundelse og klagevejledning.

Når bevillingsmyndigheden vurderer, om en alkoholbevilling kan fornyes, er der tale om en ny administrativ afgørelse, som skal følge de forvaltningsretlige regler. Sådanne sager kan falde ud til ugunst for ansøgeren – dvs. ansøgeren får ikke fornyet alkoholbevillingen – men dette er ikke en fratagelse eller tilbagekaldelse, der vil blot ske bortfald af alkoholbevillingen jf. § 18, stk. 1, nr. 2, når den udløber. Hvis der ikke sker fornyelse af alkoholbevillingen, skal der gives en grundig begrundelse for afgørelsens ugunstige udfald. Dette skyldes, at en manglende fornyelse de facto medfører, at virksomheden må lukke, og der må være en væsentlig årsag herfor.

Det skal understreges, at en alkoholbevilling kun kan frakendes ved domstolene, og kun hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven. Se mere herom i **kapitel 9.2 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter9-2>)**.

Krav vedr. gæld til det offentlige (§§ 13 og 14)

Det følger af restaurationslovens §§ 13 og 14, at alkoholbevilling kun kan meddeles, hvis personen/selskabet ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover. Med ophævelsen af næringsbrevet blev det præciseret, at gælden til det offentlige skal stamme fra restaurationsdrift, jf. bemærkningerne til § 19a i lov nr. 391 af 25. maj 2009.

Følgende regler gælder om gæld til det offentlige inddelt i personer, selskaber og direktionsmedlemmer:

- Personer med forfalden gæld til det offentlige på mere end 50.000 kr. kan ikke få tildelt bevilling. Gælden skal stamme fra drift af restaurationsvirksomhed.
- Selskaber må ikke have forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr. For selskaber gælder også, at gælden skal stamme fra restaurationsvirksomhed.
- For direktionsmedlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i selskabet gælder samme regler som for personer, jf. ovenstående.

4.1. Forfalden gæld

Restaurationslovens §§ 13 og 14 vedrører forfalden gæld. Gæld anses ikke som forfalden, hvis der er indgået en afdragsordning inden forfaldstidspunktet. Der er således mulighed for at fravige bestemmelserne om gæld til det offentlige på 50.000 kr. for både personer og selskaber, hvis det kan dokumenteres, at der er givet henstand eller indgået en afdragsordning.

Hvis det er indgået en afdragsordning, indstilles det, at bevillingsmyndigheden indsætter et vilkår om, at bevillingen falder, hvis afdragsordningen ikke overholdes.

4.2. Øvrige forhold i forbindelse med bevillingsmyndighedens vurdering

I forbindelse med bevillingsmyndighedens vurdering af sagen kan det have betydning, om gælden er nystiftet, eller om der er tale om ”gammel” gæld. ”Gammel” gæld, der ikke er under afvikling, kan være en indikator for, at ansøgeren ikke har det fornødne overblik over sin økonomi. Hvis ansøger over for bevillingsmyndigheden har tilkendegivet at ville afdrage på gælden eller ansøger kan dokumentere, at personen er begyndt at afdrage gælden, kan dette også have betydning for bevillingsmyndighedens vurdering.

Det er vigtigt at have in mente, at størrelsen på gælden til det offentlige også kan få betydning for bevillingens længde. Hvis bevillingsmyndigheden vurderer - ud fra det tilsendte materiale om virksomhedens økonomi - at økonomien er for ustabil eller dårlig, kan dette medføre en kortere bevillingsperiode eller (undtagelsesvist) afslag på bevilling.

Hvis personen ikke overholder vilkåret om den indgåede betalingsaftale med SKAT, bortfalder bevillingen, jf. restaurationslovens § 18.

5

Kapitel

Bevillingshaveren eller bestyrerens opgaver (§§ 14 a og 15)

Efter restaurationslovens § 14a skal bevillingshaveren eller bestyreren være til stede i et sådant omfang, at virksomheden kan ledes på forsvarlig måde, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen – især restaurationsloven. Formålet hermed er at opnå en mere ensartet praksis på området.

Det betyder, at bevillingshaveren eller bestyreren skal være til stede i et sådant omfang, at udskænkning kan ske på forsvarlig måde. Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at det på baggrund af bestemmelsens ordlyd ikke kan udledes, at bestyreren skal være til stede i hele åbningstiden. Det følger også af lovens § 14a, stk. 3, at en person, som indehaver eller bestyrer, undtagelsesvis kan lede mere end ét forretningssted. I dette ligger også, at personen ikke skal være til stede i hele restaurationens åbningstid. Dog skal indehaveren til enhver tid have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift. Det kræver bevillingsmyndighedens tilladelse at drive mere end én restauration.

Såvel bevillingshaveren som bestyreren har det strafferetlige ansvar for virksomhedens drift, jf. § 14 a, stk. 4, hvilket indebærer, at lovens straffebestemmelser finder ligelig anvendelse på begge, og dette uafhængigt af, hvilke interne aftaler en bevillingshaver har indgået med den pågældende bestyrer. Om en bevillingshaver eller bestyrer i en konkret sag kan ifalde strafferetligt ansvar, afhænger af en strafferetlig vurdering af det konkrete tilfælde.

Bevillingshaveren eller bestyreren skal således sikre, at restaurationen ledes forsvarligt, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen. Bevillingsmyndigheden kan derfor overveje at indsætte et vilkår i bevillingen om, at der skal være en bestyrer til stede fra kl. 24 og indtil, restaurationen lukker. Dette vilkår kan kun indsættes på baggrund af en konkret vurdering af restaurationen.

Der kan fx være behov for sådant et vilkår på diskoteks- eller barlignende restaurationer, hvor der er mange unge til stede, hvor restaurationen har en nattilladelse, eller der er tale om en restauration, som politiet ofte besøger i løbet af weekenden.

6

Kapitel

Finansieringsforbuddet (§ 16)

Formålet med finansieringsforbuddet i restaurationslovens § 16 er at sikre, at restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling ikke ejes af eller er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter og/eller forhandlere af drikkevarer af enhver karakter.

Alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber mv., hvis der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling.

For personer gælder, at en ansøgning om alkoholbevilling kan nægtes, hvis der foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, samt under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

6.1. Krav til vedtægter i forbindelse med alkoholbevilling

Forbuddets stk. 1 indeholder tre krav til selskabers vedtægter. Disse krav til vedtægternes indhold skal hindre, at fremstillere eller engrosforhandlere af drikkevarer ejer aktier, anparter eller andelsbeviser i selskabet.

Ifølge restaurationslovens § 16, stk. 1, nr. 1, skal et selskabs vedtægter indeholde en bestemmelse om, at aktier, anparter eller andelsbeviser ikke kan udstedes eller overdrages til nogen, der fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer. Formålet med dette er at hindre, at nogen, der fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, får indflydelse på den juridiske person, der har alkoholbevilling.

Ifølge restaurationslovens § 16, stk. 1, nr. 2, skal et selskabs vedtægter indeholde en bestemmelse om, at alle aktier eller andelsbeviser skal lyde på og noteres på navn. Dette gælder efter Erhvervsstyrelsens fortolkning af reglen også for anparter i anpartsselskaber. Formålet med kravet er, at selskabet derved altid holder styr på, hvem der erhverver kapitalandele i selskabet.

Ifølge restaurationslovens § 16, stk. 1, nr. 3, skal et selskabs vedtægter indeholde en bestemmelse om, at overdragelse af aktier, anparter eller andelsbeviser kræver samtykke fra bestyrelsen eller for et anpartsselskab uden bestyrelse samtykke fra direktionen. Formålet med dette er at sikre, at selskabets kapitalandele ikke overdrages til nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer. Hvis sådan en overdragelse ville finde sted, har selskabets ledelse mulighed for at reagere enten ved ikke at give samtykke til overdragelsen eller ved at søge om dispensation hos Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsstyrelsen kan dispensere fra hvert vedtægtskrav, såfremt det er klart, at reglens formål ikke tilsidesættes af virksomheden.

6.2. Forbud mod finansiering fra drikkevareleverandører

I henhold til restaurationslovens § 16, stk. 2, må virksomheder, der har alkoholbevilling, ikke modtage nogen form for finansiering ved gaver af ikke-uvæsentlig værdi, lån, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse fra nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber mv., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Det samme gælder for restaurationsvirksomhedens bestyrer.

Reglen har til formål at forhindre, at virksomheder inden for drikkevarebranchen får dominerende indflydelse på restaurationsbranchen ved at yde finansiering, som etablerer et økonomisk afhængighedsforhold til producenten eller forhandleren.

Forbuddet gælder ifølge restaurationslovens § 16, stk. 3, ikke for lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter, hvis vedtægter sikrer en sådan uafhængighed af leverandører af drikkevarer, at de kan godkendes af Erhvervsstyrelsen. Derudover kan Erhvervsstyrelsen dispensere fra § 16, stk. 2, hvis det er klart, at formålet med reglen ikke tilsidesættes.

Gaver af uvæsentlig værdi er ikke omfattet.

EKSEMPEL

Eksempler på gaver af uvæsentlig værdi

Det kan fx være askebægre, reklameglas, menu- og vinkort, proptrækkere, kapselåbnere og lignende. Gaverne skal være bestemt til anvendelse i virksomheden.

6.3. Ikke alkoholbevilling til fremstillere eller engrosforhandlere af drikkevarer

Det kræver dispensation fra Erhvervsstyrelsen, hvis nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i et selskab, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, skal have alkoholbevilling.

Dette følger af restaurationslovens § 16, stk. 4 og 5, som gælder for henholdsvis personer og selskaber mv.

Hvis Erhvervsstyrelsen meddeler dispensation, kan alkoholbevilling gives.

For personer

Restaurationslovens § 16, stk. 4, gælder for fysiske personer, enkeltmandsvirksomheder, og for juridiske personer med ubegrænset, personlig og solidarisk hæftelse, såsom interessentskaber (I/S) eller kommanditselskaber (K/S).

I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling, jf. restaurationslovens § 13, stk. 4.

Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er fysiske personer, skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i restaurationslovens § 13, stk. 1-3.

Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er juridiske personer med begrænset hæftelse, såsom anpartsselskaber (ApS) eller aktieselskaber (A/S), skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i restaurationslovens § 14.

For selskaber mv.

Restaurationslovens § 16, stk. 5, gælder for selskaber mv. Fx hører anpartsselskaber (ApS) og aktieselskaber (A/S) under denne regel.

6.4. Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet ifm. alkoholbevillinger

Ansøgning om dispensation fra finansieringsforbuddet kan indsendes til Erhvervsstyrelsen på e-mail: [**naeringsret@erst.dk**](mailto:naeringsret@erst.dk) ([**mailto:naeringsret@erst.dk**](mailto:naeringsret@erst.dk))

Til brug for Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet skal følgende oplysninger oplyses:

- Virksomhedens CVR-nr. eller personens navn?
- Hvor meget virksomheden eller personen ca. omsætter for om året i kroner?

- Hvor mange liter virksomheden eller personen årligt producerer eller importerer?
- Om virksomheden eller personen der udskænker for selskabet, modtager nogen form for finansiering ved gaver af ikke-uvæsentlig værdi, lån, indskud, usædvanlig kredit, eller sikkerhedsstillelse fra nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber mv., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer?

7

Kapitel

Enkeltstående arrangementer (lejlighedstilladelse) (§ 22)

Sker der servering af stærke drikke ved et enkeltstående arrangement, der ikke foregår i en restauration – fx en fest, et møde eller lignende – skal der ikke søges en alkoholbevilling, men derimod en lejlighedstilladelse hos politiet.

Hvis arrangementet strækker sig over flere dage, kan tilladelsen gives til alle dagene, hvor der sker udskænkning. Dagene skal være en del af ét og samme enkeltstående arrangement, men behøver ikke være sammenhængende. Hvis et arrangement fx strækker sig fra mandag til fredag, kan en tilladelse fx gives til tirsdag og torsdag, hvis det er de dage, som vedkommende vil udskænke på.

Serveringen skal forestås af en fysisk person. Der kan dermed ikke gives lejlighedstilladelse til et selskab eller lignende. Tilladelsen skal fx gives til den fysiske person, der udskænker på vegne af et selskab.

Lejlighedstilladelse kan også gives til en fysisk person, der er arrangør af fx en festival, fødevaremesse eller lignende. Det vil i så fald være den ene fysiske person, der har ansvaret for alle deltagernes overholdelse af restaurationslovens regler. Hvis deltagerne er omfattet af finansieringsforbuddet, og derfor skal have dispensation for at kunne få lejlighedstilladelse, skal hver enkelt producent/forhandler af drikkevarer have dispensation fra Erhvervsstyrelsen, se evt.

vejledningens **kapitel 7.3 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter7-3>)** og **kapitel 7.4 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter7-4>)**

Hvis der er tale om indendørs arrangementer for højst 150 personer, og der kun udskænkes øl og bordvin, kan det være tilstrækkeligt blot at underrette politiet senest 3 dage før arrangementet afholdes, jf. § 22, stk. 1. Politiet kan fastsætte vilkår for arrangementet eller forbyde det.

Hvis arrangementerne i stedet er indendørs for mere end 150 personer, er udendørs eller der udskænkes stærkere drikke end øl og bordvin, er det nødvendigt med lejlighedstilladelser og evt. dispensationer, se vejledningens **kapitel 7.3 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter7-3>)** og **kapitel 7.4. (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter7-4>)**

Ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet jf. § 28, stk. 2, tillade længere åbningstid. Dette er relevant hvis et arrangement strækker sig til mellem kl. 24 til kl. 5 eller kl. 2 til kl. 5, alt efter kommunens almindelige lukketid for restaurationsvirksomheder.

I medfør af § 34, stk. 1, i restaurationsloven kan klager over afslag på lejlighedstilladelser indbringes for Erhvervsstyrelsen.

Politiet har adgang til at betinge og begrænse en lejlighedstilladelse. Hvis politiet træffer afgørelse om at betinge eller begrænse en lejlighedstilladelse, kan dette ligeledes indbringes for Erhvervsstyrelsen.

Muligheden for en myndighed til, at begrænse og betinge en lejlighedstilladelse kræver, at begrænsningerne og betingelserne iagttager de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder at der foretages et konkret skøn, der motiveres i samfundsmæssige, ærdeligheds-mæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage.

Det betyder, at en myndighed ikke generelt kan knytte bestemte typer af begrænsninger og/eller betingelser til lejlighedstilladelser uden at tage stilling til, om der er et konkret behov for det i den enkelte sag. Begrænsninger og betingelser forudsætter en saglig og konkret begrundelse af en vis vægt.

Vejledende skematisk oversigt over forskellige arrangementer og tilladelser

Øl og bordvin	Andre stærke drikke ¹ (e.g. spiritus, drinks)	Inden- dørs	Uden- dørs	Op til 150 personer	Over 150 personer	Alderskrav for den person, lej- lighedstilladelsen gives til	Hvilken tilladelse? ²
X		X		X		21 år	Underretning (§ 22, stk. 1)
X		X			X	21 år	Tilladelse (§ 22, stk. 2)
X			X	X		21 år	Tilladelse (§ 22, stk. 2)
X			X		X	21 år	Tilladelse (§ 22, stk. 2)
	X	X		X		21 år (eller 18 år, hvis bevillingshaver	Tilladelse (§ 22, stk. 3)
	X	X			X	21 år (eller 18 år, hvis bevillingshaver	Tilladelse (§ 22, stk. 3)
	X		X	X		21 år (eller 18 år, hvis bevillingshaver	Tilladelse (§ 22, stk. 3)
	X		X		X	21 år (eller 18 år, hvis bevillingshaver	Tilladelse (§ 22, stk. 3)

7.1. Lejlighedstilladelser til fester, møder og lignende særlige lejligheder

Der er mange typer af arrangementer, der afholdes som særlige lejligheder. For at et arrangement falder ind under bestemmelsen, kræver det, at arrangementet har en vis offentlig karakter.

Som eksempler på særlige lejligheder kan nævnes basarer, markeder (høstmarked, julemarked eller lignende), messer, generalforsamlinger, forenings- og kulturarrangementer, dilettantforestillinger, teaterforestillinger, foredrag, koncerter, festivaler og lignende arrangementer, hvortil en større kreds har adgang. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Det er aldrig serveringen i sig selv, der kan være anledning til en særlig lejlighed mv. Hvis det er tilfældet, vil arrangementet ikke være en særlig lejlighed.

Det er overladt til politiet at afgøre, om en given lejlighed kan betragtes som en særlig lejlighed, eller om der skal en egentlig adkomst til i form af en alkoholbevilling. Det er tillige overladt til politiet at meddele tilladelse ud fra rent ordensmæssige hensyn.

Det forhold, at et serveringssted tidligere har haft en alkoholbevilling, men at det ikke længere er tilfældet, betyder, at der skal søges om en lejlighedstilladelse, hvis der afholdes en fest, et møde eller lignende særlig lejlighed i lokalerne, hvortil der ønskes servering af stærke drikke. Politiet skal dog være opmærksom på, at der ikke sker omgåelse af reglerne for alkoholbevillinger, ved at der systematisk søges lejlighedstilladelser til samme lokation, hvor der udøves restaurationsvirksomhed.

En lejlighedstilladelse bør ikke gives til et serveringssted, hvor der foregår egentlig restaurationsvirksomhed. Det vil kunne anses som restaurationsvirksomhed, hvis samme kreds af personer systematisk og til samme lokaler søger om lejlighedstilladelse.

7.2. Private enkeltstående arrangementer som ikke er omfattet af restaurationsloven

Servering af alkohol inden for private rammer er ikke omfattet af restaurationsloven. Afgrænsningen af om servering finder sted inden for private rammer, kan vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Det vil ofte være tilfældet, hvor vareindkøbet sker for regning af den, der afholder festen, og den antagne medhjælp vedlægges alene for udført arbejde, og hvor arrangementet lige så godt kunne være afholdt i hjemmet.

Erhvervsstyrelsen har erfaret, at såkaldte "posefester" ofte er årsag til forvirring hvad angår restaurationsloven. Posefester er en slags arrangement, hvor unge under 18 år selv medbringer alkohol, som efterfølgende udleveres af voksne i løbet af festen.

Private arrangementer såsom familiefester, firmafrokoster, private fester for venner og bekendte, konfirmationer, studentergilder osv. i lukkede selskabslokaler eller i eget hjem, er ikke omfattet af restaurationsloven, så længe arrangementet ikke er åbent for eller udbydes til offentligheden, og arrangementet ikke afholdes med henblik på opnåelse af fortjeneste. En posefest kan være privat, så længe den foregår inden for private rammer.

Under normal restaurationsvirksomhed vil servering indebære, at der sker udskænkning mod betaling. Der er i sådanne normale tilfælde ingen tvivl om, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Til posefester tager de unge deltagere selv alkohol med, som efterfølgende udleveres, men de betaler ikke for selve serveringen. I stedet ses det, at der fx kræves entre, hvorved arrangøren opnår omsætning og kan opnå overskud.

Koncepter, hvor virksomheder tilbyder unge under 18 år at medbringe alkohol, som man lader servere i lokaler, som udbydes til offentligheden af virksomheden, er ulovlige. Denne form for regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse af 'posefester' har ikke karakter af at være en fest inden for private rammer og skal derfor betragtes som reel restaurationsvirksomhed, som skal overholde restaurationslovens regler.

I og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet, jf. § 24, stk. 1, og uanset om man har lejlighedstilladelse eller alkoholbevilling, er det forbudt at servere eller lade servere alkohol for personer, der ikke er fyldt 18 år, jf. § 29, stk. 1, nr. 1. Et sådant virksomhedskoncept, hvor man de facto driver natklub for unge under 18, og hvor gæsterne ligesom ved private posefester selv medbringer alkohol, er derfor forbudt efter restaurationslovens regler.

For nærmere om forbuddet mod erhvervsmæssig udskænkning til mindreårige, se vejledningens **kapitel 8.2 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter8-2>)**

Om et arrangement er omfattet af restaurationsloven, afhænger af en konkret vurdering af arrangementet. Hvis arrangementet har en sådan karakter, at der reelt er tale om udøvelse af restaurationsvirksomhed, vil virksomheden være omfattet af restaurationsloven og dermed skulle have alkoholbevilling eller

lejlighedstilladelse.

Elementer, der kan spille en rolle for vurderingen af arrangementet, kan fx være, om det har professionel markedsføring, entre, dørmænd eller vagter, ordensregler og lignende. Alle disse elementer er almindelige for selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed, hvor der tilsigtes opnåelse af fortjeneste. Deres tilstedeværelse kan tale for, at der kan være tale om forsøg på omgåelse af restaurationsloven, hvis deltagerne selv skal medbringe alkohol blot for at omgå lovens serveringsbegreb.

Deltagerkredsen spiller også en rolle. Om kredsen af personer er tilpas snæver, kan afhænge af, hvem der er inviteret, antallet af inviterede, eller om de inviterede må tage udefrakommende med. Det kan også spille en rolle for vurderingen, om man foretager identifikation af deltagerne ved indgangen i form af gæstelister, medlemskartotek, eller lignende. Hvis der fx er tale om et arrangement, hvor alle medlemmer kan deltage, og der er mange medlemmer, kan kredsen af inviterede være for vid til at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagernes relation bør også inddrages i vurderingen. Deltagerne kunne fx komme fra samme skole, forening, klub, eller arbejdsplads, og derigennem have en social relation til hinanden udover selve arrangementet. Det ville ikke være tilstrækkeligt privat at deltage i en klub, en Facebook-gruppe eller en forening, hvor relationen alene beror på at afholde fester og arrangementer.

Mange momenter kan spille en rolle for vurderingen, og det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over situationer, der er private, restaurationsvirksomhed, eller forsøg på omgåelse af restaurationsloven.

Den konkrete vurdering af, om et arrangement er offentligt eller privat, ligger hos politiet. Hvis politiet vurderer, at et arrangement ikke har karakter af at være privat, og restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven finder sted, eller er et forsøg på omgåelse af restaurationsloven, vil arrangementet kræve enten alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse.

Posefester og lignende arrangementer vil i så fald som udgangspunkt blot kræve en lejlighedstilladelse, men hvis sådan fest afholdes regelmæssigt og systematisk på samme sted og således mister sin karakter af at være enkeltstående, vil alkoholbevilling være påkrævet.

EKSEMPEL

Arrangement som ikke er omfattet af restaurationsloven

Lejlighedstilladelse er ikke et krav til en kollegiefest for kollegianerne, hvor hver kan tage en gæst med, og hvor hver deltager betaler for eget forbrug, når der ikke søges opnåelse af en fortjeneste, idet det ikke anses som et arrangement omfattet af reglerne om lejlighedstilladelse.

EKSEMPEL

Arrangement som er omfattet af restaurationsloven

Et arrangement, hvor der er servering af stærke drikke mod betaling på en udstilling, og hvor prisen kun svarer til udgifterne, og serveringen sker i reklameøjemed, betragtes som et arrangement omfattet af reglerne om særlige arrangementer og kræver således lejlighedstilladelse.

EKSEMPEL

Koncept som er omfattet af restaurationsloven

Et koncept, hvor en virksomheden regelmæssigt og erhvervsmæssigt udbyder arrangementer til offentligheden, som afholdes i lokaler indrettet til indtagelse af mad eller drikke, som virksomheden enten selv eller gennem samarbejdspartnere stiller til rådighed for deltagerne, og hvor deltagerne specifikt er unge under 18 år, der selv medbringer stærke drikke til indtagelse på stedet, er åbenlyst ulovligt.

Det er forbudt at servere eller lade servere alkohol for personer, der ikke er fyldt 18 år, jf. § 29, stk. 1, nr. 1. Dertil må der i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet, jf. § 24, stk. 1.

Konceptet vil have karakter af restaurationsvirksomhed, når der er tale om systematisk og erhvervsmæssig afholdelse af fester med offentlig adgang, der udbydes til offentligheden med fx salg af drikkevarer til opblanding af drinks, professionel markedsføring, entré, dørmænd eller vagter, og afholdes for at tjene penge.

Det forhold, at virksomheden i eksemplet undlader selv at udskænke alkohol, men i stedet lader gæsterne medbringe og selv servere alkohol, er ikke et juridisk smuthul til at kunne drive natklub uden alkoholbevilling eller natklub for unge under 18 år, da det med konceptet tilsigtes at opnå fortjeneste på entré, bordreservation, opblanding til drinks eller andet som er kendetegnende for erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven.

7.3. Dispensation fra finansieringsforbuddet til lejlighedsarrangementer (§ 22, stk. 6)

Efter § 16, stk. 4 i restaurationsloven kan alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles personer, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller personer, der er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber mv., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Formålet med lovens bestemmelse er, at bevillingshavere er uafhængige af leverandører og producenter af drikkevarer, og at leverandørerne og producenterne ikke får en dominerende indflydelse på restauratørmarkedet.

Det fremgår af restaurationslovens § 22, stk. 6, at restaurationslovens § 16, stk. 4, ligeledes finder anvendelse ved lejlighedstilladelser. Det er arrangøren af arrangementet, der står for serveringen eller udskænkningen, der skal have tilladelsen.

Bestemmelsen i § 22, stk. 6, indebærer, at forbuddet i § 16, stk. 2, mod finansiering fra producenter og engrosforhandlere af drikkevarer også gælder for lejlighedstilladelser. Hensigten er, at virksomheder indenfor drikkevarebranchen ikke får dominerende indflydelse på arrangører af lejlighedsarrangementer.

7.4. Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet ved enkeltstående arrangementer

Ansøgning om dispensation fra finansieringsforbuddet kan indsendes til Erhvervsstyrelsen på e-mail: [**naeringsret@erst.dk**](mailto:naeringsret@erst.dk). ([**mailto:naeringsret@erst.dk**](mailto:naeringsret@erst.dk))

Til brug for Erhvervsstyrelsens behandling af dispensationer fra finansieringsforbuddet skal følgende oplysninger oplyses:

- Personens navn og evt. CVR-nummer?
- Hvor eller på hvilken adresse arrangementet skal afholdes?
- Hvilken dato arrangementet skal afholdes?
- Hvilken fysisk person står for udskænkningen?

- Hvilket produkt skal udskænkes til arrangementet, fx øl, vin etc.? Hvor meget virksomheden eller personen ca. omsætter for om året i kroner?
- Hvor mange liter virksomheden eller personen årligt producerer eller importerer?
- Om virksomheden eller personen, der udskænker for selskabet, modtager nogen form for finansiering ved gaver af ikke-uvæsentlig værdi, lån, indskud, usædvanlig kredit, eller sikkerhedsstillelse fra nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber mv., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer?

8

Kapitel

Ansvarlig udskænkning (§ 29, stk. 1)

Forbuddet mod at servere eller lade servere stærke drikke i restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, gælder enhver. Dvs., at forbuddet ikke kun gælder for bevillingshaveren. Forbuddet gælder også personalet og gælder også i tilfælde af servering via automater eller gennem selvbetjening.

Bevillingshaveren eller dennes eventuelle bestyrer kan straffes med bøde for overtrædelser af reglen, jf. § 37, stk. 1, også hvis overtrædelsen er begået af en ansat, uanset om overtrædelsen kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom, jf. § 37, stk. 7.

Ved gentagne overtrædelser af forbuddet i § 29, stk. 1, vil der være anledning til at overveje, om fratagelse af alkoholbevilling skal komme på tale, jf. § 19, stk. 1.

8.1. Erhvervsmæssig udskænkning til mindreårige er forbudt

Hos virksomheder, der ikke har alkoholbevilling, må man ikke selv medbringe stærke drikke, jf. restaurationslovens § 24, stk. 1. Dette gælder både virksomheden og dens gæster. Virksomheden må heller ikke selv udlevere stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Samtidig er det jf. restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1, forbudt på serveringssteder at servere eller lade servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Restaurationslovens begreb serveringssted har siden 1970 omfattet enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering. Da man i 1993 skrev bemærkninger til den nugældende restaurationslov, definerede man begrebet i overensstemmelse med gældende praksis fra den tidligere 1970-lov. Som eksempel på en virksomhed, der vil være omfattet af begrebet 'serveringssted', fremhæves en virksomhed, i hvilken der er opstillet borde eller stole med henblik på, at kunderne kan indtage spise- og drikkevarer på stedet. 'Serveringssteder' omfatter såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Man kan derfor ikke drive virksomhed, hvor man udbyder festlokaler eller lignende til unge under 18, hvor de selv medbringer og indtager alkohol.

Sådan offentlig udlejning af lokaler til arrangementer, hvor enhver kan købe adgang, og der ikke er nogen nærmere relation mellem gæsterne udover selve arrangementet og udskænkningen i forbindelse hermed, vil ikke have karakter af at være privat.

At en virksomhed er privat ejet, i den forstand at den ikke hører ind under eller angår staten eller det offentlige, bør ikke forveksles med om en fest foregår i det private, i den forstand at den knytter sig til eller afholdes af den enkelte borger inden for intimsfæren.

Ligeså bør private fester, i den forstand at festen er 'lukket' medmindre man køber entré eller inviteres af virksomheden, ikke forveksles med egentlige private fester, der finder sted inden for private rammer, for en snæver kreds af personer, der har en tilknytning til hinanden, og hvor der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Et eksempel på omgåelse af reglerne om private fester er posefesterne, hvor der sker regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse af offentlige arrangementer.

For nærmere om vurderingen af om et arrangement er offentligt eller privat, se vejledningens **kapitel 7.2 (<https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-restaurationsloven-lovens-regler-om-ansogning-om-alkoholbevilling#chapter7-2>)**.

8.2. Beruselse til fare for sig selv eller andre

På serveringssteder er det jf. restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 2, forbudt enhver at servere eller lade servere stærke drikke for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Det vil altid afhænge af en konkret vurdering, om vedkommende er så beruset, at denne vil blive til fare for sig selv eller andre. Det er jf. bestemmelsens ordlyd ikke nødvendigt, at vedkommende er kendeligt beruset. Der skal blot være tale om, at vedkommende kan antages at være beruset.

Momenter der kan tillægges betydning, kan fx være, om vedkommende udviser støjende, aggressiv eller ligefrem voldelig adfærd. Det kan også spille en væsentlig rolle, om der allerede er serveret en betydelig mængde for vedkommende, der vil kunne føre til, at vedkommende burde være så beruset – eller vil blive det, når alkoholen tager effekt – at det ville være uforsvarligt at udskænke mere, selvom der ikke er synlige tegn på beruselse.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der udvises ansvarlighed i forbindelse med udskænkningen af stærke drikke.

Reglen er beslægtet med færdselslovens § 54, stk. 5, hvorefter restauratører og andre serveringssteder også har pligt til at søge at hindre berusede gæsters kørsel under påvirkning af alkohol.

9

Kapitel

Bortfald, frakendelse og tilbagekaldelse af alkoholbevilling

Det har vidtgående konsekvenser for en restaurationsvirksomhed at miste en alkoholbevilling, da udskænkning af stærke drikke ofte er den primære indtægt i en restaurationsvirksomhed.

Restaurationslovens regelsæt er udformet således, at beslutning om tildeling, bortfald, tilbagekaldelse eller fratagelse af alkoholbevillinger træffes lokalt af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Det sikrer, at vigtige beslutninger bliver truffet lokalt i kommunerne, hvorved der også kan tages højde for lokale forhold.

Kun domstolene kan frakende en alkoholbevilling, og restaurationslovens regler sikrer, at afgørelser om fratagelse eller tilbagekaldelse af en alkoholbevilling kan indbringes for og således efterprøves af domstolene.

9.1. Bortfald af alkoholbevilling (§ 18)

En alkoholbevilling kan bortfalde, hvis én af betingelserne i restaurationslovens § 18, stk. 1, nr. 1-7, er opfyldt.

Betingelserne er:

- Når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 2
- Når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted
- Når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen
- Hvis bevillingshaveren er under konkurs
- Når en i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt,
- Hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 3, eller § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, eller
- Hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling.

Hvis en alkoholbevilling er bortfaldet, må man gerne ansøge på ny.

Hvis en afgørelse om bortfald er truffet af et bevillingsnævn, kan afgørelsen indbringes for kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsens afgørelse om bortfald af en alkoholbevilling kan ikke prøves ved nogen anden administrativ myndighed. Det er dog muligt at prøve en afgørelse om bortfald af alkoholbevilling ved domstolene.

Ægtefæller, dødsboer, konkursboer eller værger kan jf. § 18, stk. 2 og 3, overtage eller midlertidigt fortsætte en alkoholbevilling.

9.2. Frakendelse eller tilbagekaldelse af alkoholbevilling (§ 19)

Restaurationslovens § 19 omhandler det forhold, at der kan ske frakendelse og tilbagekaldelse af en alkoholbevilling. Frakendelse sker i forbindelse med en af anklagemyndigheden anlagt sag ved domstolene. Tilbagekaldelse er en administrativ afgørelse, der kan prøves af domstolene.

Frakendelse

En alkoholbevilling kan kun frakendes af domstolene, jf. restaurationslovens § 19, stk. 1, nr. 1, hvis:

- Bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven.

Det er forudsætning for at en alkoholbevilling kan frakendes, at der verserer en straffesag. I forbindelse med straffesagen kan der nedlægges påstand om, at alkoholbevillingen skal frakendes. Bestemmelsen finder alene anvendelse under en straffesag, hvor bevillingshaver kendes skyldig i strafbart forhold. Retten tager stilling til både straf og frakendelse, og retten foretager en samlet vurdering heraf.

En alkoholbevilling kan ved udstedelsen begrænses og betinges. Overtrædes lovens bestemmelser eller vilkår for alkoholbevillingen groft eller gentagne gange dvs. to eller flere gange kan retten frakende alkoholbevillingen. Fx kan servering for mindreårige være en grov overtrædelse af loven, men det afhænger af en konkret vurdering af overtrædelsens karakter.

Ved mindre grove overtrædelser vil politiet normalt have advaret bevillingshaveren, og der vil derfor være tale om gentagne overtrædelser. Som et vilkår for en alkoholbevilling kan være fastsat, at der kun må serveres almindelig øl og ikke spiritus. Det kan være tilfældet i en restauration med et ungt publikum.

Gentagne overtrædelser af et sådant vilkår vil også kunne føre til, at der rejses sag for domstolene med påstand om frakendelse af alkoholbevillingen.

Tilbagekaldelse

En alkoholbevilling kan tilbagekaldes af bevillingsmyndigheden, jf. restaurationslovens § 19, stk. 1, nr. 2, efter høring af eller forslag fra politiet, hvis:

- der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.

Tilbagekaldelse af en alkoholbevilling kan ske, hvor der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde. Dette kan blandt andet være i tilfælde, hvor bevillingshaveren undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren eller bevillingshaveren ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bevillingshaveren undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som fx slagsmål eller voldelige overfald, hvor bevillingshaveren, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol eller euforiserende stoffer i et sådant omfang, at virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde, hvor bevillingshaveren benytter ikke-godkendte dørmænd, eller hvor der hersker grov uorden som fx mangelfuld afrydning af tomme eller knuste glas eller flasker, mangelfuld rengøring mv.

Hvis der i de ovenfor nævnte tilfælde tillige er tale om overtrædelse af restaurationsloven eller vilkår for alkoholbevillingen, er det domstolene, der kan frakende alkoholbevillingen med hjemmel i § 19, stk. 1, nr. 1.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan kræves indbragt for domstolene. Bevillingsmyndighedens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester, der indbringer sagen for retten efter strafferetsplejens regler.

Det samme gælder for bestyrere, der er godkendt efter restaurationslovens § 15. De kan jf. § 19, stk. 5, også få frataget deres godkendelse efter samme regler.

9.3. Fratagelse pga. gæld til det offentlige (§ 19 a)

En alkoholbevilling kan jf. restaurationslovens § 19 a, stk. 1, fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 100.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre.

Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Afgørelsen kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden.

En afgørelse om fratagelse pga. gæld til det offentlige kan efter ansøgning ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom.

Fodnoter

1

Hvis man må udskænke andre stærke drikke, må man også udskænke øl og bordvin.

-

2

De vejledende hjemler er de mest umiddelbare. § 22, stk. 3, kan altid anvendes i stedet, hvis omstændighederne taler for det.
